

האוצר

מסיפורי זיגי הימאי

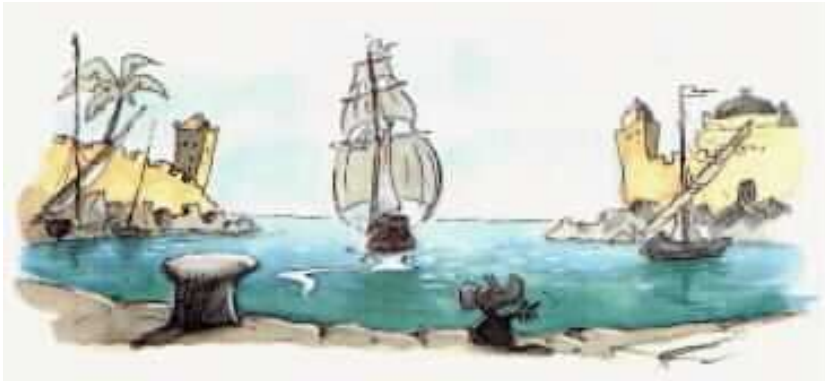
קניתי אותו, הבאתי לתא שלי
בספינה ופתחתי,

אך מצאתי בו רק דף ניר אחד.

יום אחד ביקרתי
בשוק של זנזיבר.
ארגז קטן מקושט יפה
מצא חן בעיני.

המלחים שלי שמחו מאוד.
מיד יצאנו לדרך.

יוסי ישב גבוה על התורן
ימים שלמים,
עד שיום אחד קרא:
"הנה האי שחיפשנו!"

על הניר ראיתי תמונת אי
בצורת לב, עם דקל במרכז,
ותחתיו כתוב:

לא ראינו אמנם כל אוצר,
אך תחת הדקל מצאנו כלי חפירה.

ואמנם! היה זה אי
בצורת לב, עם דקל בדיוק במרכז!
מצאנו מפרץ קטן
לעגון בו את הספינה,

ויצאנו לחוף.

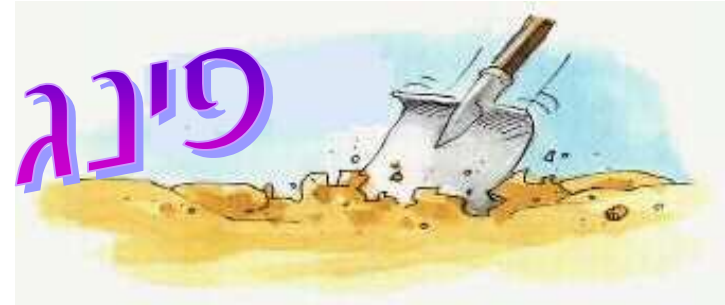
התחלנו לחפור.

הוא היה כבד מאוד
ובקושי יכולנו להעלות אותו
אל הספינה.

הוא היה כל כך כבד
שהספינה כמעט שקעה בים,
ומוכרחים היינו להחזירו ליבשה.

והנה האת השמיע

הוא נתקל בדבר מה.
בעמל רב הוצאנו מהאדמה
שק מלא מטבעות זהב.

הפלגנו שמחים בים.
המלחים שרו בשמחה:

"יחי זיגי!, יחי רב-החובל שלנו!"

תחילה לא ידענו מה לעשות.
אך פתאום בא לי רעיון.
כל המלחים מילאו את כיסיהם
במטבעות זהב,

ועלו אחד-אחד לספינה,
ואני אחריהם עם השק,
כשהוא ריק וקל כנוצה.